

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen vid Riksdagens öppnande,

den 18 Januari 1871.

Gode Herrar och Svenske Män!

Den tid som förflutit sedan Jag nästlidne år såg Riksdagen här samlad, har varit mer än vanligt rik på stora och gripande tilldragelser. Mellan två af Europas mäktigaste nationer, med hvilka vi stått i liflig beröring, har ett blodigt krig uppkommit och fortgår ännu efter ett halft års förlopp med oförminskad våldsamhet. I likhet med de flesta öfriga Regeringarne, lät Jag omedelbart efter krigets utbrott tillkännagifva, det Jag för de Förenade Rikena hade för afsigt att iakttaga en fullkomlig neutralitet, och för att sätta Mig i tillfälle att vidtaga de för densammas upprätthållande mest oundgängliga åtgärder, begagnade Jag den i Grundlag Mig tillerkända rätt att lyfta det mindre Kreditivet. Vål har krigslågan hittills varit begränsad till de två från början stridande folken, men anledningar att befara hennes vidare kringgripande saknas icke. Traktater, ingångna för ordnande af de särskilda Staternas inbördes förhållanden, omgifvas icke af samma helgd som tillföre, och det politiska rättstillståndet kan alltså anses hvila på osäker grundval. Under sådana förhållanden måste den fråga, som i vårt land länge varit å bane om landtförsvarets ordnande på ett sätt, hvarigenom det yttre lugnet och en sjelfständigt ställning må betryggas, blifva af så framstående vigt att saken ej längre

kan undanskjutas. Redan för två år tillbaka framlade Jag för Riksdagen ett af Mig till sina grunder hufvudsakligen gilladt förslag till landtförsvarets ombildning, bygdt på indelningsverkets bibehållande samt allmän värnepligt. Sedan detta förslag utan rubbning i sina hufvudgrunder numera undergått väsendtlig förändring i åtskilliga delar, vill Jag hos Eder föreslå detsammas antagande och tillförser Mig destoheldre Edert bifall dertill, som vid en grundlig och fördomsfri pröfning det otvifvelaktigt skall befinnas, att ett lika kraftigt försvar icke utan betydligt ökad uppoffring samt icke heller inom så kort tid kan på annan väg än den ifrågavarande beredas. Till anskaffande af erforderlig krigsmateriel för landtförsvarets behof och utförande af nödiga befästningsarbeten kommer Jag att förelägga Eder en omfattande plan, hvilken, enär tiden manar till skyndsam handling, för de närmaste åren fordrar större utgifter än som med Statsverkets vanliga inkomster kunna påräknas blifva betäckta. En särskild skatt, afsedd att under benämning af vapenskatt under vissa år utgå, blifver derföre af Mig föreslagen, jemte upplåning af medel, som genom vapenskatten skola gäldas.

Ehuru landtförsvarets ändamålsenliga ordnande måste blifva det stora och hufvudsakliga föremålet för Eder uppmärksamhet och Edert fosterländska nit, har Jag dock trott värden om vårt lands utveckling i öfriga hänseenden icke behöfva eller böra derför åsidosättas. Sålunda vill Jag bland annat, dels med öfverlemnande af förslag till Författningar i ämnen, de der hunnit vederbörligen utredas, föreslå en sådan anordning, hvarigenom vår lagstiftning må på ett säkrare och snabbare sätt än hittills varit möjligt, vinna de förbättringar som erfordras, dels till Edert godkännande framlägga de grunder, på hvilka fattigvårdslagstiftningen synes Mig böra byggas, dels ock, för att möjliggöra införandet af ett nytt myntsystem, med guld såsom värdemätare, afgifva förslag till sådan ändring af 72:a § Regeringsformen, att deri ej må ligga något hinder för reformen.

För fortsättande af jernvägsbyggnaderna i vårt land varda nödiga medel äskade, hvarjemte Jag i anseende till tackjernstiondens menliga inflytande på bergshandteringen inom de hittills privilegierade bergslager, har för afsigt att förelägga Eder förslag angående nämnda produktionsskatts upphörande.

I en under nästlidne år inbergad god skörd, i en alltmera vaknande företagsamhet och förnyadt lif i näringarne, i nya utsigter för afsättning utrikes af några vårt lands viktigare alster, hafva Wi rika anledningar till glädje, till hopp för det kommande, men äfven till tacksamhet mot Gud. Må Hans välsignelse äfven följa arbetena vid det Riksmöte, hvilket Jag härmed förklarar öppnadt; förblifvande Eder, Gode Herrar och Svenske Män, med all Kunglig Nåd och ynnest städse välbevågen.